etapin palkinnot. Tarjolla oli soppaa, olutta ja musiikkia.

3. Kärdla–Kuivastu 21.7.

Tiistai-aamuna tuli kiire merelle. Starttilinja oli yllättävän kaukana, mutta ajelimme koneella rauhassa aurinkoisessa ja melkein tyynessä säässä. Vaikka olimme 5 minuuttia myöhässä, ehdimme noin mailin päässä olleelle ylämerkille jo muiden mukaan ja sieltä käännettiin keulat kaakkoon kohti Muhua. Hiljalleen lounaistuuli voimistui ja matka eteni hyvää vauhtia. Maalissa olimme 5.

Kuivastussa oli hyvin varustettu vierasvenesatama aallonmurtajien

suojassa. Ruokailun jälkeen oli taas palkintojenjakoseremoniat ja musiikkia. Mikkulla ja Ingridillä oli 25 v. hääpäivä ja he kutsuivat Gretaan lasilliselle. Juhlaliputuksen nostossa ison falli karkasi. Liplan ison fallilla avitettiin ketterä Siim Valgre nopeasti ylös, pieni kallistus ja Gretan falli oli taas alhaalla. Päätettiin ehdottaa regatan tuomaristolle folkkareille lyhyempää reittiä seuraavan päivän etapille. Odotettavissa oli kohtalaista lounaistuulta ja halusimme vähän enemmän lepoa starttien väliin.

4. Kuivastu–Kihnu 22.7.

Aamun kipparikokouksessa folkkarien seuraavaksi etapiksi hyväksyttiin Kihnun saari. Vaikka purjehdimme melkein sivuvastaiseen, virolaiset folkkarit nostivat spinnuja ylös. Niinpä mekin, vaikka ulos parperoitu fokka veti tarpeeksi hyvin 8–9 solmua. Liplaparka oli kireä kuin viulun kieli.

Tuuli vain voimistui ja Gretan spinnu repesi edessämme. Nähtiin miten Mikk kiipesi paljain käsiin hyvin kallellaan olevan veneen mastoon ja haki fallin alas. Pian spinnu nousi uudestaan revetäkseen taas muutaman minuutin päästä. Maalissa selvisi, että Gretalta oli katkennut myös spinnupuomi. Ingrid oli harsinut spinnun kokoon ja Mikk oli teipannut melan puomin vahvikkeeksi ja spinnun hajottua toisen kerran myös mela oli mennyt poikki. Saunaretkellä Mikk sai hankittua lipputangon ja aidanseipään spinnupuomin aihioiksi sekä lainasi paikallisilta sahan ja sähköhöylän. Vielä illalla olivat puomit valmiita ja ohuempi heloitettukin.

5. Kihnu–Pärnu 23.7.

Torstaiaamuna pidimme kipparikokouksen ja paikalliset suorittivat startin haitarimusiikin tahdissa. Tasaisen startin jälkeen purjehdimme kohtalaisessa myötätuulessa kohti Pärnua. Pärnun edustalla oli pieni vastatuuliosuus, joka kokosi eskaaderia kokoon, mutta sijoitukset eivät muuttuneet – olimme 5. sijalla.

Satamaan saavuttua oli hyvää aikaa saunoa pursiseuran mukavissa saunatiloissa ennen ruuhkaa. Lys-veneet tulivat maaliin vasta yöllä. Kävimme syömässä ja pian Kerttu ja Kristjan joutuivat kiirehtimään Tallinnan bussille.

6. Pärnu-Sorgu ring 24.7.

Perjantaiaamuna oli ohjelmassa noin 30 mailin matkapurjehdus Pärnun lahdella. Liplan kasteina olivat Siim Ojaver ja Kaidor Kahar. Startti tapahtui vähintään 12 m/s vastatuuleen. Meiltä repesi fokka yläkulmastaan heti lähtölinjalla. Purjehdimme pelkällä isolla legin läpi ja jäimme viimeiseksi. Vastoinkäymiset jatkuivat laituriin tullessa, kun saalinkimme osui Iva-folkkarin metallisaalinkiin ja katkesi. Runsaan regatta-illallisen sekä juomatarjoilun lomassa Siim kävi pursiseuran pajassa tekemässä faneriproteesit. Nostimme hänet mastoon ja pian oli saalinki lastoitettu. Mikkulta saimme fokan lainaksi.

7.1 Pärnu lühirada 1 & 2 25.7.

Lauantain "lyhytrata-startit" alkoivat klo 11 auringon paisteessa ja kevyessä länsituulessa. Nyt olisi viimeistään pitänyt nostaa varsin painava moottori pois perästä turkkilaudoille, mutta ei ehditty. Myös vieras fokka taisi vaikuttaa siihen, että jäimme molemmissa starteissa sijalle 8. ja menetimme asemia kokonaiskilpailussa.

Illalla oli juhlallinen palkintojen-

jako. Greta voitti sekä regatan että siihen yhdistetyn Viron folkkarimestaruuden. Me jäimme yhden pisteen päähän 6. sijasta. Pitkää 2. etappia ei painotettu enempää kuin muita etappeja ja ratastartteja.

Paluumatkalle lähdimme tiistaina kevyessä lounaistuulessa. Yhdellä luovilla pääsi Väinänmerelle ja Kuivastuun. Keskiviikkona purjehdimme Haapsaluun kevyessä myötätuulessa. Perjantaina nostettiin ankkuri jo klo 9 ja matka eteni hyvää 7–8 solmua poikki Itämeren. Pyysaareen saavuttiin klo 2 lauantaiyönä 17 tunnin purjehduksen jälkeen. Vuoden 2015 pisin purjehdus koostui siis Helsinki–Tallinna osuudesta ja regatan etapeista sekä paluumatkasta ja oli yhteensä 550 mailia.

Markku Jutila ja kastit